



AMERİKALI BİR DOSTLA YAZIŞMALAR II Önünün görülmesine olanak tanımayan bir kriz bu, Vincent

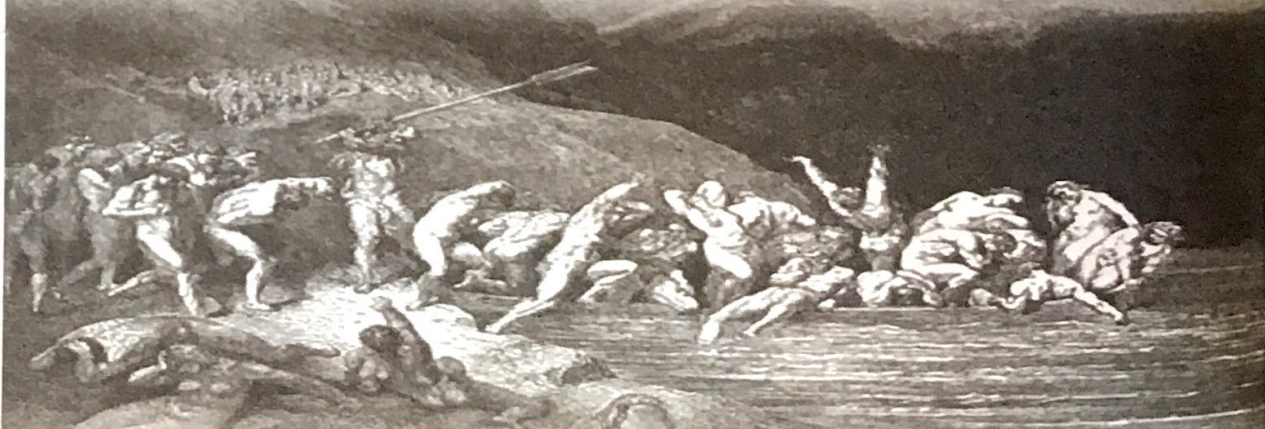
10 Ekim 2001, Çarşamba

Sevgili İskender,

Kısa notuna kısa not... Zaten yazacak pek bir şey de yok. Bildiğin çelimsiz omuzlarım Amerikalı olmanın yükünü taşımakta güçlük çekiyor. Elbette biliyorsun ama olsun ben yine de hatırlatayım, ruhumu kurtarmayacak da olsa burada bombalamanın dışında şeyler düşünenler de var üstelik tek tük de değil ama sesimizin çıkmaması bir yana ne düşüneceğimizi bile şaşırdık, bilmiyoruz. Kızımı nasıl bir geleceğin beklediğini, daha doğrusu ona nasıl bir gelecek hazırladığımızı düşünüyorum, içim kararıyor. Anlaşılan ikimiz de böylesi durumlarda kendimizi müziğe veriyor, orada teselli arıyoruz. Şimdi kalkıp kendime buzlu bir sek vodka, makinaya da John Coltrane' in My Favorite Things' ini koyacağım. Sonbahar çok güzel. Belki hafta sonu bir yerlere gideriz.

Sevgili İskender, bildiğin çelimsiz omuzlarım Amerikalı olmanın yükünü taşımakta güçlük çekiyor. Kızımı nasıl bir geleceğin beklediğini, daha doğrusu ona nasıl bir gelecek hazırladığımızı düşünüyorum, içim kararıyor. Şimdi kalkıp kendime buzlu bir sek vodka, makinaya da John Coltrane' in My Favorite Things' ini koyacağım. Sonbahar çok güzel. Belki hafta sonu bir yerlere gideriz.

Vincent, biliyor musun, Türkiye' ye döndüğümde; Boethius üzerine bir yazı yazmayı düşünüyordum. Büyük bir olasılıkla, klasik kültürden kurtarılabilirler kurtarmak uğruna barbarlara hizmet ediyordu ve yine büyük bir olasılıkla bir yanlış anlama sonucunda onlar tarafından idam edildi. Ben de yüzümü geçmişe döndüm, gelenekten kurtarılabilir olanı, kurtarılmaya değer bulduğumu karınca kararınca kurtarmaya katkıda bulunma işine koyuldum. Gelenek, bana bir tavır almayı buyuruyor, düşüncelilik halinin her zaman bir taraf tutmamı gerektirdiğini söylüyordu. O zamandan bu yana yıllarım, düşünce diye bildiğim şeye ihanet etmeden tutabileceğim bir tarafı bulamamakla geçti diyebilirim. Dante "hayatta ne övgüye, ne yergiye geçecek bir iş yapmış olan insanlar" la, "ne Tanrı' ya ne Şeytan' a hizmet etmiş olan melekler" i cehennem en sıcak yerine değil, dış çeperine, antresine yerleştiriyor. Cennet onları güzelliğine gölge düşürmesin diye lanetlemiş, cehennem de barındırdığı gerçek günahkârlar onlara bakıp da böbürlenmesinler diye dışarıda bırakmış onları...



Gustav Doré'nin Cehennem'in 3.Kanto'su için yaptığı illüstrasyon(1861)



14 Ekim Pazar

Selam Vincent,

20 Ekim 2001

Mutlu tesadüflerden azamî istifade sağlamak durumundayız. Birkaç gündür malum görüntülere bir kez daha bakarak kendime eziyet etmek üzere açtığım zamanlar açmamıştım bilgisayarımı. Yataktan çıkmadan içki içip tavanı seyrediyordum. Herhalde gecikmiş bir post-travmatik stres sendromu... Herneyse bir iki gün (kaç gün? Gördüğün gibi günleri, tarihleri toparlamakta hâlâ güçlük çekiyorum) sonra kalktım, ders notlarımı düzenlemeye başladım Haydn eşliğinde ki, senin mesajın geldi. Bak aklıma ne getirdi! Sanırım Leonard Woolf' un özyaşamöyküsü ciltlerinden birindeydi: Leonard bahçede çalışmakta, Virginia içinde radyo dinlemektedir. Radyoda Hitler' in konuşmalarından biri naklen yayınlanmaya başlar. Virginia heyecan içinde kocasını çağırır. Leonard bir an duraksadıktan sonra seslenir: "Hayır gelmeyeceğim. Hitler' in, senin ve benim kemiklerim çoktan toprak olduktan sonra da budamakta olduğum bu ağaç kavak mıydı, söğüt mü hatırlamıyorum; metin yanımda değil, meâlen alıntılıyorum gölge vermeye devam edecek".

Konuyla ilgisi yok ama aslında senden daha önce izin istemiş olmam gereken bir husus var. Bir önceki yaz bir günlük gazetenin Pazar ekine bir sayfa hazırlıyordum. Özellikle görsel malzemesini çok özenle seçtiğim bu sayfayı hazırlamak uzun zamandır en severek yaptığım işlerden biri oldu. Ama benden böyle bir şey isteyen bir yerden beklenebileceği gibi, gazete çok geçmeden kapandı. Şimdilerde eki hazırlamış olan arkadaşlar bağımsız bir aylık dergi çıkarma işine giriştiler, benden de katkı bekliyorlar. Ne yapabileceğimi düşünürken aklıma seninle yazışmalarımızı "metinleştirmek" geldi. Hatta sana sormadan ilk postayı yolladım bile. Tabii, doğrudan senin adını kullanmıyorum. N olur n olmaz... (Amerikalılar' ın bizim burada bizim aramızda alay edegeldiğimiz paranoyası alınmıyorsun değil mi? Hem şimdilerde her zamankinden daha gerçekçi görünüyor.) Hem zaten mektuplarının her birini teker teker alıntılıyorum değilim. Daha ziyade bir esin kaynağı gibi yardımcı oluyorlar bana. Sana "Vincent" adını uygun buldum. İtirazın yoktur umarım.

Yanıtını dört gözle bekliyorum. Kızını ve eşini benim için de kucakla.

Selamlar İskender,

Leonard Woolf budama bıçaklarını bana da ödünç verir mi, dersin? Şaka bir yana... 11 Eylül' den sonra yapıp ettiklerini okuyunca senin için biraz endişelendim. Eskiden de her şeyi dramatize etmen, olayları dramatik boyutlara çıkarman (ya da belki de daha doğrusu, onların dramatik boyutlarını yakalaman) seni bizim için, benim için en çekici kılan özelliklerinden biriydi. Yanlış anlama, eleştiri olarak kasdetmiyorum. Nasıl biz Amerikalılar' ın paranoyası bugünlerde, senin deyişinle, "daha gerçekçi" görünüyorsa, herkesin önlemleri, karşı-tepkileri konuştuğu, tahliller ürettiği bu ortamda, olaylar karşısında gösterilebilecek en makul tepkinin kulelerle birlikte çökmek olduğu, hatta bunun bile yetersiz kaldığı elbette söylenebilir. Nasıl biz Amerikalılar' ın paranoyası bugünlerde, senin deyişinle, "daha gerçekçi" görünüyorsa, herkesin önlemleri, karşı-tepkileri konuştuğu, tahliller ürettiği bu ortamda, olaylar karşısında gösterilebilecek en makul tepkinin kulelerle birlikte çökmek olduğu, hatta bunun bile yetersiz kaldığı elbette söylenebilir. Yine de kendine dikkat et, dostum. 46 yaşında olmamız, ortayaş krizini aşmış olduğumuzun şaşmaz bir alameti değil. Hoş, aşmış, zamanla yaşlanan gövdemiz arasında, bireysel varoluşumuzla hayatın anlamı ya da anlamsızlığı arasında zar zor tutturabildiysek tutturabildiğimiz dengenin bu ölçekte bir sınavı başarıyla atlatabileceğinin de bir teminatı yok ama yine de dikkatli olmak önemli. Senin alanında ukalâlık edecek değilim, sen daha iyi bilirsin, ortayaş krizinin insanın kendisi için başarılı bir şekilde istişare edememesinin en olası sonuçlarının kalp krizi, kanser ya da alkolizme bağlı ölümler olacağını benden daha iyi bilirsin. Gerçi diğer yazdıklarından böyle bir manzara çıkmıyor ortaya. Faalsin, ders verebileceğin koşulları yaratmak için epey uğraşmışsın. Radyo programlarıyla, gazete, dergi yazılarıyla bir medya yıldızı olmuştun anlaşılın. "Vincent" ile yazışmalarının senin için bir esin kaynağı olmasından ancak memnunluk duyabilirim. Ne tür şeyler yazdığın/yayınladığın hakkında elin değer de bir şeyler yazarsan ayrıca sevinirim... Tekrar, kendine iyi bakmaya çalış dostum.